

Samandrag for parallelle sesjonar

Merk at det også er annan aktivitet i same tidsrom som parallelle sesjonar:

Spor 1-3 kl. 14.35-15.05: Møteplass
Uformell samtale og diskusjon for dei som ønskjer

Spor 1: Barn og unges oppvekst

Spor 2: Psykisk helse- og rustenester

Spor 3: Eldrehelse

Spor 5: kl. 12.00-15.00: Ope møterom

Innhald

Parallele sesjonar – ein oversikt.....	2
Spor 1 – Oppvekst og livsutfolding.....	3
Mer enn mestring? Kulturfritid og psykisk helse blant ungdom	3
Felleskap og forskjell. Erfaringar frå gruppetilbod i musikkterapi for ungdom.....	4
Musikkterapi i vidaregåande opplæring.....	5
Spor 2 – Psykisk helse og rus, vaksne.....	6
Å blomstre gjennom sårbarhet.....	6
Når play blir til pause: Et kvalitativt prosjekt om musikalske fristeder i en hverdag preget av rus- og psykisk helseutfordringer	7
Musikklytting i musikkterapilandet	8
Spor 3 – Musikkterapi og medborgarskap	9
Musikk som medborgarskap: Erfaringer fra Skranglefest	9
Erfaringer med tretrinnsmodellen for musikkterapi og psykisk helse i Bergen.....	10
Rockovery Innlandet: Mulighetsrommet i en regional, musikkterapeutisk festkveld	11
Spor 4a – Nye roller og samarbeid	12
Musikkterapeuten som primærkontakt (case manager) i FACT-team ..	12
Når konserthuset blir et utvidet terapirom	13
Musikkterapi i praksis – erfaringer fra demensprosjekt i Stavanger kommune.....	14
Spor 4b – Musikkens skadepotensial	15
More Than a Soundtrack	15

Parallelle sesjoner – ein oversikt

Kvar presentasjon er på ca 25 minutt **inkl. spørsmål/diskusjon**, deretter 10 minutt pause til forflytting. Spor 1-3 siste økt: Møteplass.

Sjangrar: (P)=presentasjon av praksiserfaringar, (F)=presentasjon av forskning, (E)=presentasjon basert på erfaringskompetanse.

	12.50-13.15	13.25-13.50	14.00-14.25	14.35-15.05
Spor 1 Aud 3 Oppvekst og livsutfalding	(F) <i>Mer enn mestring? Kulturfritid og psykisk helse blant ungdom</i> Eide & Larsen	(P) <i>Fellesskap og forskjell. Erfaringar frå gruppetilbod i musikkterapi for ungdom</i> Klyve & Barsnes	(P) <i>Musikkterapi i vidaregåande opplæring</i> Ponroy & Medlien	Møteplass: Barn og unges oppvekst
Spor 2 Aud 5 Psykisk helse og rus, vaksne	(F/E) <i>Å blomstre gjennom sårbarhet</i> Flater, Malerbakken & Sandnes	(F) <i>Når play blir til pause: Et kvalitativt prosjekt om musikalske fristeder i en hverdag preget av rus- og psykisk helseutfordringer</i> Haraldsen	(P) <i>Musikklytting i musikkterapi landet</i> Overå & Fuglestad	Møteplass: Psykisk helse og rus
Spor 3 Aud 9 Musikkterapi og medborgarskap	(F/E) <i>Musikk som medborgerskap: Erfaringer fra Skranglefest</i> Tuastad, Gaden, Kveinå & Garcés	(F) <i>Erfaringer med tretrinnsmodellen for musikkterapi og psykisk helse i Bergen</i> Tuastad, Østerholt, Wikne & Lydvo	(P) <i>Rockover Innlandet: Mulighetsrommet i en regional, musikkterapeutisk festkveld</i> Wangberg	Møteplass: Eldre helse
Spor 4a Aud 10 Nye roller og samarbeid	(P) <i>Musikkterapeuten som primærkontakt (case manager) i FACT-team</i> Hagen	(P) <i>Når konserthuset blir et utvidet terapirom</i> Andreasen & Wessmann	(P) <i>Musikkterapi i praksis – erfaringer fra demensprosjekt i Stavanger kommune</i> Dalhaug	Spor 4b Musikkens skadepotensial (F) <i>More Than a Soundtrack</i> Kovacs
Fyrrommet Ope møterom	<i>Her kan de gå dersom de har behov for eit uformelt møte i løpet av konferansen. Eller om du ønskjer å setja deg ned i rolege omgjevnader og ta ein pause.</i>			Ope kl. 12-15

Spor 1 – Oppvekst og livsutfolding

Mer enn mestring? Kulturfritid og psykisk helse blant ungdom

(F) Presentasjon av forskning

12.50-13.15, Spor 1: Auditorium 3

Foredragsholdere

Ingelill Eide, Universitetet i Sørøst-Norge, ingelill.s.eide@usn.no

Kenneth Larsen, Universitetet i Sørøst-Norge

Sammendrag

Barn og unges deltakelse i organisert kulturfritid fremheves ofte som en ressurs for tilhørighet, inkludering og livskvalitet. Forskning om musikk og helse, og musikkterapi viser også hvordan musikk har ulike helsefremmende kvaliteter og effekter. Samtidig er forskningsfeltet ikke entydig. Studier basert på data fra Ung HUNT har eksempelvis funnet positive sammenhenger mellom kulturdeltakelse og psykisk helse, mens andre studier peker i motsatt retning. Med dette utgangspunktet spør vi: Hva sier Ungdata om sammenhengen mellom psykiske plager og organiserte kulturfritidsaktiviteter? Studien baserer seg på kvantitative analyser av Ungdata – en nasjonal surveyundersøkelse der skoleelever rapporterer om livssituasjon, fritidsaktiviteter og helse. Psykiske plager operasjonaliseres ved hjelp av et etablert symptomsmål fra Ungdata-batteriet, og organisert kulturdeltakelse skilles analytisk fra idrett og andre fritidsaktiviteter. Det gjennomføres regresjonsanalyser med kontroll for sentrale bakgrunnsvariabler, herunder kjønn, alder og sosioøkonomisk bakgrunn. Basert på resultatene fra analysen, drøftes ulike perspektiver som kan kaste lys over sammenhenger mellom organisert kulturfritid for barn og unge, og psykisk helse. Videre inviteres det til en dialog om Musikkterapilandets porøse grenseoppganger, og musikkterapeuters rolle i å etablere og utvikle helsefremmende fritidssettinger for barn og unge i samarbeid med andre profesjoner og aktører.

Fellesskap og forskjell. Erfaringar frå gruppetilbod i musikkterapi for ungdom

(P) Presentasjon av praksiserfaringar

13.25-13.50, Spor 1: Auditorium 3

Foredragshaldarar

Guro Parr Klyve, Haukeland universitetssjukehus, guro.p.klyve@uib.no

Anita Barsnes, Haukeland universitetssjukehus, anita.barsnes@uib.no

Samandrag

Hausten 2025 sette me i gang eit prøveprosjekt med musikkterapigrupper for ungdom i Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk (BUP) rundt om i bydelane. På POLYFON-konferansen i fjor delte me våre erfaringar frå fyrste runde av dette prosjektet, og her viste me fram utfordringar me hadde hatt med å starte eit slikt nytt prosjekt. Sidan dette har me fått starta opp med ei lita gruppe og gjort oss nokre erfaringar.

I framlegget vil me presentere kva som fungerte, kva utfordringar som dukka opp, kva som overraska og kva som måtte endrast etter kvart som tilbodet tok form. Dette vil me sjå på i lys av tema som identitet (Ruud, 1997) og mestringstro (Bandura, 1997), og me vil drøfte mulegheitene som ligg i dette tilbodet – både med tanke på fellesskap blant ungdomane og med tanke på å kunne gjere ein forskjell i møte med helseutfordringane som ungdomane har.

Referansar

Ruud, E. (1997). *Musikk og identitet*. Oslo: Universitetsforlaget.

Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman.

Musikkterapi i vidaregåande opplæring

(P) Presentasjon av praksiserfaringar

14.00-14.25, Spor 1: Auditorium 3

Foredragshaldarar

Nathalie Ponroy, Vestland fylkeskommune, Nathalie.Laure.Karine.Ponroy@vlfk.no

Johannes Melhus Medlien, Vestland fylkeskommune

Samandrag

Musikkterapi i VGO har vore eit to-årleg (2024-2026) prosjekt på tre vidaregåande skular i Vestland. Målet har vore at Vestland fylkeskommune utviklar ny kompetanse i eigne tenester på bruk av musikkterapi som del av det faste pedagogiske opplegget, som alternativ lærings- og meistringsarena og som bidrag til gode skulemiljø. Prosjektet Musikkterapi i VGO har gitt fylkeskommunen eit godt innblikk i og oversyn over utfordringar og moglegheiter ved musikkterapitilbod i VGO. Musikkterapi i vidaregåande opplæring framstår som eit treffsikkert, inkluderande og kostnadseffektivt tiltak for å styrke psykisk helse, skulemiljø og oppmøte – særleg for sårbare grupper.

Referansar

Nordanger, D. Ø., & Braarud, H. C. (2014, July 1). Regulering som nøkkelbegrep og toleransevinduet som modell i en ny traumepsykologi. *Tidsskrift for Norsk Psykologforening*, 51(7), 530.

Madsen, O. J. (2020). *Livsmestring på timeplanen: rett medisin for elevene?* Spartacus. <https://contents.bibs.aws.unit.no/files/images/original/4/1/9788243013414.jpg>

Wenger, E. (1999) *Communities of practice*. Cambridge University Press.

Spor 2 – Psykisk helse og rus, voksne

Å blomstre gjennom sårbarhet

(F/E) Presentasjon av forskning / Presentasjon basert på erfaringskompetanse

12.50-13.15, Spor 2: Auditorium 5

Foredragsholdere

Bettina Flater, Norges Musikkhøgskole, bettina.flater@nmh.no

Anne Malerbakken, medforsker

Silje Rasmussen Sandnes, medforsker

Sammendrag

Biologiske forklaringsmodeller har en sterk posisjon i psykiatrien. Mange får god hjelp der, og brukervedvirkning har blitt mer aktuelt de siste årene, men det er fortsatt mange som beskriver møtet med psykisk helsevern som krenkende og/eller belastende (Bacha et al., 2020; Slade, 2025). Prosjektet «Når hjertet taler: Hjerterytmevariabilitet og subjektiv opplevelse i musikkterapi i psykisk helsevern» er en deltagende, mixed-methods, utforskende studie. Vi undersøkte potensielle koblinger mellom biologiske målinger (hjerterytmevariabilitet (Shaffer et al., 2014)) og biografiske narrativ (subjektiv opplevelse) i musikkterapitimer. To medforskere er viktige bidragsytere og har vært involvert i planlegging, datainnsamling, dataanalyse, og medforfatterskap. Våre resultater viste ingen tydelig forhold mellom biografi og biologi, men selve musikken fremsto som veldig subjektivt betydningsfull. Ut fra medforskernes perspektiver utforsker vi viktige temaer, som hvordan musikk kan tilrettelegge for blomstring gjennom sårbarhet, musikk som motgift til standardisering, og hvordan musikk kan bane vei mot jevnere maktrelasjoner i terapi. Vi tar et kritisk blikk på vår egen premiss i forskningsprosjektet. Vi hadde håpet å finne korrelasjoner mellom subjektiv opplevelse og biologiske målinger som kunne støtte opp brukerperspektivet; vi ønsket å argumentere for viktigheten av biografi gjennom biologi. En viktig refleksjon vi gjorde i løpet av studien var at premissen vår i seg selv undergravde den erfaringsbaserte kunnskapen som vi ønsket å løfte. Den store kontrasten mellom biologiens høye epistemiske verdi og brukerperspektivets lave status er betenkelig. Brukerperspektivet trenger ikke biologiske data for å understøtte den; menneskers erfaringer og personlige meninger om deres egne liv og behandling har en egenverdi.

Referanser

- Bacha, K., Hanley, T., & Winter, L. A. (2020). "Like a human being, I was an equal, I wasn't just a patient": Service users' perspectives on their experiences of relationships with staff in mental health services. *Psychology and Psychotherapy*, 93(2), 367–386. <https://doi.org/10.1111/papt.12218>
- Shaffer, F., McCraty, R., & Zerr, C. L. (2014). A healthy heart is not a metronome: An integrative review of the heart's anatomy and heart rate variability. *Frontiers in Psychology*, 5, 1040. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2014.01040>
- Slade, M. (2025). The ten harmful myths of psychiatry: The ten harmful myths of psychiatry. *Journal of Recovery in Mental Health*, 8(2), 76–91. <https://doi.org/10.33137/jrmh.v8i2.45275>

Når play blir til pause: Et kvalitativt prosjekt om musikalske fristeder i en hverdag preget av rus- og psykisk helseutfordringer

(F) Presentasjon av forskning

13.25-13.50, Spor 2: Auditorium 5

Foredragsholder

Hanna Elisa Haraldsen, Ansgar høyskole, hanna.elisa.haraldsen@hotmail.com

Sammendrag

Denne presentasjonen formidler resultater fra et sommerprosjekt med støtte fra Polyfon, som undersøker hvordan musikk kan skape pauseøyeblikk og opplevelser av frihet i hverdagen til personer som lever med rusutfordringer og/eller psykisk sykdom. Med utgangspunkt i recoveryperspektivet og en salutogen tilnærming, utforsker prosjektet hvordan musikalske fristeder kan være en arena for håp, pause og identitetsarbeid. Prosjektet har et kvalitativt design, og bygger på semistrukturerte intervjuer med fire informanter. Resultatene baserer seg på deltakernes erfaringer med musikalske fristeder, forstått i lys av Tia DeNoras forskning og hennes begrep om *removal* og *refurnishing* gjennom musikk (DeNora, 2013).

Analysen viser tre sentrale temaer: (1) Musikalske fristeder som kilde til håp gjennom fellesskap. (2) Musikalske fristeder som rom for frihet, pause og avkobling. (3) Musikalske fristeder som grunnlag for identitet og selvforståelse. Avslutningsvis drøftes det hvordan vi kan bygge på deltakernes erfaringer inn i videre utvikling av musikktilbud for målgruppen.

Referanser

Borg, M. (2019). Hverdagslig bedring . *Tidsskrift for Norsk psykologforening*, 56(6), 442. www.psykologtidsskriftet.no/artikkel/2019as05ae-Hverdagslig-bedring

DeNora, Tia. (2013). *Music Asylums: Wellbeing through music in Everyday life*. Ashgate publishing company.

Musikklytting i musikkterapilandet

(P) Presentasjon av praksiserfaringer

14.00-14.25, Spor 2: Auditorium 5

Foredragsholdere

Monika Overå, Norges musikkhøgskole, monikaov@nmh.no

Svein Fuglestad, OsloMet

Sammendrag

Musikklytting er for mange av oss en integrert del av hverdagen og tett knyttet til identitet, tilhørighet og livserfaring. Med utgangspunkt i konferansens tema og i lys av anbefalingene i NOU 2025:7 vil vi utforske hvordan musikklytting kan forstås og anvendes som musikkterapeutisk metode i møte med samtidens helseutfordringer.

Vi tar utgangspunkt i hvordan kjennskap til deltakernes musikalske preferanser – ofte omtalt som min musikk – kan fungere som inngang til kontakt, relasjonsbygging og fellesskap i musikkterapeutisk arbeid. Samtidig problematiserer vi hvilke faglige, etiske og metodiske vurderinger som er nødvendige for at musikklytting skal bidra terapeutisk, både individuelt og i grupper.

Vi har begge bred erfaring fra arbeid med musikklytting i kombinasjon med avspenning og indre bilder gjennom Music and Imagination (MI) og Guided Imagery & Music (GIM), og vil vise hvordan disse tilnærmingene gir oss som musikkterapeuter både muligheter og ansvar i arbeid med ulike klient- og brukergrupper. Selv om den tekniske tilretteleggingen kan være enkel, forutsetter terapeutisk bruk av musikklytting kunnskap og erfaring knyttet til kontekst, valg av musikk, musikkens dynamikk, intensitet og form, samt arbeid med indre bilder og emosjonelle prosesser, særlig når musikk kombineres med avspenning.

Vi vil synliggjøre det store potensialet som ligger i MI- og GIM-basert arbeid, samtidig som vi vil bidra til økt bevissthet om behovet for kompetanse, erfaring og etisk refleksjon. Avslutningsvis peker vi på planer om å utvikle utdanningstilbud innen MI og GIM som en tydeligere del av framtidens musikkterapiland.

Referanser

Fuglestad, Svein (2020). "I am not the same as when we met": Creating an identity beyond the victim of childhood trauma through Guided Imagery and Music. *Music therapy today. A quarterly journal of studies in music and music therapy*. Vol. 16.

Grocke, D., & McFerran, K. (2022). *Receptive music therapy* (2nd ed.). Jessica Kingsley Publishers.

Kristiansen, D. L. (2016). Om sangdeling som musikkterapeutisk metode i arbeid med rusmiddelavhengighet (NMH publikasjoner 2016:4; Skriftserie fra Senter for musikk og helse, Vol. 9). Norges musikkhøgskole.

Spor 3 – Musikkterapi og medborgarskap

Musikk som medborgerskap: Erfaringer fra Skranglefest

(F/E) Presentasjon av forskning / Presentasjon basert på erfaringskompetanse

12.50-13.15, Spor 3: Auditorium 9

Foredragsholdere

Lars Tuastad, GAMUT, Griegakademiet, Universitetet i Bergen, lars.tuastad@uib.no

Tora Söderström Gaden, Bergen kommune

Otto Gjesdal Kveinå, medforsker

Daniel Grue Garcés, Bergen kommune

Sammendrag

Presentasjonen tar utgangspunkt i studien av Skranglefest – en musikkfestival initiert av brukere og musikkterapeuter i lavterskel rustjenester i Bergen. Et aksjonsforskningsprosjekt ble etablert i forbindelse med gjennomføring av festivalen for andre gang. Målet med studien er å utforske hvordan brukermedvirkning i planlegging og gjennomføring av festivalen kan forstås som en inkluderende praksis som utfordrer etablerte roller og forståelser av utenforskap. Problemstillingen er: Hva kan en kulturarena som Skranglefest bety for deltakelse og medborgerskap for personer med rusutfordringer? Datainnsamlingen ble gjennomført med Bruker-Spør-Bruker-intervjuer, en kvalitativ tilnærming til innsamling av data, hvor brukere/erfaringskonsulenter står for intervjuene og er delaktig i hele forskningsprosessen. Analysen fulgte en hermeneutisk tilnærming med tematisk analyse, der diskusjon av temaer og fortolkning av funn ble gjort i en aksjonsgruppe bestående av tjenestebrukere, musikkterapeuter, forskere og erfaringskonsulenter. Funnene viser hvordan musikk skaper situasjoner der deltakerne kan tre frem, bli møtt som musikere og erfare tilhørighet, samtidig som lavterskelrammer innebærer spenninger knyttet til ansvar, toleranse og medvirkning. I presentasjonen vil vi diskutere funnene opp mot samfunnsmusikkterapeutisk teori samt teori om musisk medborgerskap som viser til hvordan estetiske praksiser som musikk kan bidra til å gi stemme, stolthet og sosial tilhørighet til marginaliserte grupper (Stige & Aarø, 2012; Ayata, 2019; Krüger et al., 2024). Medborgerskap er i lys av dette en motsats til utenforskap og marginalisering, og kan bidra til å redusere stigma og fremme personlige recoveryprosesser. Skranglefest kan dermed forstås som en arena der affektivt og musisk medborgerskap utøves i praksis.

Referanser

Ayata, B. (2019). Affective citizenship. I *Affective societies* (s. 330–339). Routledge.

Krüger, V., Lexander, H., Fyhn, T., & Klette-Bøhler, K. (2024). Musisk medborgerskap – musikkverksted som tilnærming i forebyggende arbeid for unge: En kvalitativ analyse av kommunalt ansattes erfaringer. *Fontene Forskning*, 17(1), 18-31.

Stige, B., & Aarø, L. E. (2012). *Invitation to community music therapy*. Routledge.

Erfaringer med tretrinnsmodellen for musikkterapi og psykisk helse i Bergen

(F) Presentasjon av forskning

13.25-13.50, Spor 3: Auditorium 9

Foredragsholdere

Lars Tuastad, GAMUT, Griegakademiet, Universitetet i Bergen, lars.tuastad@uib.no

Alexander Bjotveit Østerholt, ROM-Agder

Vegard Wikne, Betanien DPS

Øystein Lydvo, Bjørgvin DPS

Sammendrag

Presentasjonen tar utgangspunkt i et forskningsprosjekt om tretrinnsmodellen for musikkterapi i psykisk helsefeltet i Bergen. Studien bygger på en teambasert eksplorerende refleksiv analyse av et fokusgruppeintervju med åtte musikkterapeuter. Problemstillingen undersøker hvilke muligheter og utfordringer musikkterapeuter erfarer i arbeid med tretrinnsmodellen innen psykisk helsefeltet. Funnene viser at tretrinnsmodellen kan fungere som et fleksibelt rammeverk for samhandling mellom ulike helsetjenester og for sektorovergripende samarbeid. Samtidig kan det være spenninger mellom samfunnsrelevans og brukernes individuelle behov. Det vises til at det er flere krevende praksisområder innen tretrinnsmodellen, som risikoen for å bidra til stigma, utvikle parallellsamfunn og for å undervurdere etiske utfordringer knyttet til fremføringspraksis. Det teoretiske rammeverket er samfunnmusikkterapi (Stige & Aarø, 2012), recovery (Wikne et al., 2024) og folkehelse (Ruud, 2025). Studien diskuterer funnene opp mot fire sentrale implikasjoner tretrinnsmodellen kan ha: 1) modellen som rammeverk for utvikling av musikkterapitjenester i en bærekraftig helsetjeneste, 2) risikoen for utvikling av parallellsamfunn, 3) etiske aspekter ved fremføring som terapeutisk metode, og 4) musikk som en underkommunisert helseressurs i befolkningen. Det konkluderes med at tretrinnsmodellen sikter mot å være en refleksiv praksis og at systematisk brukermedvirkning i alle ledd ser ut til å være en sentral forutsetning for etisk og faglig forsvarlig praksis. Studien peker videre på behovet for mer forskning på tretrinnsmodellen i musikkterapi. Dette gjelder blant annet behovet for mer detaljert kunnskap om prosessene på hvert trinn i modellen, undersøkelser av helseøkonomiske effekter av musikkterapitilbud organisert etter tretrinnsmodellen, samt studier av modellens relevans for andre praksisfelt innen musikkterapi.

Referanser

Ruud, E. (2025). Musikkterapi og Musikk og helse. Skriftserie fra Senter for forskning i musikk og helse vol. 13. NMH-publikasjoner 2025:7. Oslo: Norges musikkhøgskole.

Stige, B., & Aarø, L. E. (2012). *Invitation to community music therapy*. Routledge.

Wikne, V., Myrseth, H. & Tuastad, L. (2024). «Et friminutt i livet» — En studie om recovery gjennom musikalske fristeder. *Tidsskriftet Musikkterapi* 47(2) 2024.

Rockovery Innlandet: Mulighetsrommet i en regional, musikkterapeutisk festkveld

(P) Presentasjon av praksiserfaringer

14.00-14.25, Spor 3: Auditorium 9

Foredragsholder

Adrian Wangberg, Sykehuset Innlandet, adrwan@sykehuset-innlandet.no

Sammendrag

Rockovery Innlandet er et konsertarrangement i forbindelse med Verdensdagen for psykisk helse, som arrangeres årlig i Mjøs-regionen. Rockovery Innlandet ble igangsatt av noen få lokale musikkterapeuter, men er etter hvert blitt et omfattende samarbeid over store deler av Innlandet. Konserter som del av musikkterapeutisk praksis har vært en del av norsk musikkterapi i flere tiår, særlig innenfor samfunnsmusikkterapien (Stige & Aarø, 2012, s. 212). Vi opplever imidlertid at omfanget av samarbeidspartnere og geografiske avstander for Rockovery Innlandet skiller seg ut i norsk sammenheng, skaper et stort fellesskap, og bidrar til å synliggjøre musikkterapi og behovet for lavterskel-musikktilbud i stor målestokk. Rockovery Innlandet har blitt gjennomført på Hamar, Gjøvik og Lillehammer, og vil i år avholdes på Skreia, Østre Toten, for å nå frem til nye publikummere og potensielle utviklere av nye musikkterapitilbud. I denne presentasjonen ønsker jeg å dele noen erfaringer fra arbeidet med arrangementet, og trekke frem mulighetsrommet som et slikt konsertarrangement tilbyr med tanke på å synliggjøre verdien av musikalske møteplasser for alle. Presentasjonen vil også inneholde noen praktiske og etiske utfordringer ved å prioritere det som trolig er Norges største musikkterapeutiske konsertarrangement, og i en sammenheng hvor mennesker i sårbare situasjoner på mange måter opptrer i en reklameplakat på vegne av musikkterapeuter. Dersom det blir praktisk mulig å gjennomføre kan det være aktuelt å ha med deltaker med egenerfaring.

Referanser

Stige, B. & Aarø, L. E. (2012). *Invitation to community music therapy*. Routledge: New York & London.

Spor 4a – Nye roller og samarbeid

Musikkterapeuten som primærkontakt (case manager) i FACT-team

(P) Presentasjon av praksiserfaringer

12.50-13.15, Spor 4a: Auditorium 10

Foredragsholder

Merete Hagen, FACT Hedmarken, Stange kommune, merete.hagen@sihf.no

Sammendrag

Musikkterapi er i vekst i Norge, også i ambulante psykiske helsetjenester som FACT-team. Samtidig er tilgangen ofte begrenset til små stillinger, noe som reiser spørsmål om implementering, bærekraft og faglig gjennomslagskraft. Dette bidraget tar utgangspunkt i erfaringer fra FACT Hedmarken, hvor musikkterapeuten i 2025 ble ansatt i en kombinasjonsstilling som både musikkterapeut og primærkontakt (case manager), etter gode erfaringer med musikkterapi fra en tidsavgrenset prosjektperiode med eksterne midler. Målet med stillingen er at musikkterapeuten både får avsatt tid til å utøve musikkterapi og samtidig overta primæransvar for noen av pasientene i teamet.

Presentasjonen undersøker muligheter og dilemmaer som oppstår når musikkterapeuten integreres i teamets kjerneoppgaver. Kombinasjonsrollen kan styrke kontinuitet, relasjoner og helhetlig oppfølging, og bidra til at musikkterapi blir en mer integrert del av behandlingsforløp. Samtidig utfordres etablerte forståelser av musikkterapeutens rolle. Dobbelrollen forutsetter at terapeuten anvender sin kompetanse også utenfor det rent musikalske, og krever åpen dialog med pasienter om hvordan rolleblanding kan påvirke tillit, relasjon og bedringsprosesser.

I lys av økt behov for fleksible og tilgjengelige tjenester belyser bidraget hvordan slike organisatoriske modeller kan utvide tilgangen til musikkterapi for personer med sammensatte psykiske lidelser. Erfaringene så langt peker på et betydelig potensial for å styrke musikkterapiens relevans i dagens helsetjenester, samtidig som det understreker behovet for kritisk refleksjon rundt rolleforståelse, rammer og praksis.

Når konserthuset blir et utvidet terapirom

(P) Presentasjon av praksiserfaringer

13.25-13.50, Spor 4a: Auditorium 10

Foredragsholdere

Eva Mari Andreassen, Kilden teater og konserthus, eva.mari.andreassen@kilden.com

Audhild Wessmann, Kilden teater og konserthus

Sammendrag

Dette bidraget handler om Kilden teater og konserthus sine erfaringer fra samarbeidet med Sørlandet sykehus, avdeling for psykisk helse. Samarbeidet har vokst frem av Kildens strategiske visjon om å styrke livskvalitet og levekår i regionen gjennom kunst og kulturopplevelser. Konkret handler det om å gjøre levende, profesjonell musikk tilgjengelig for mennesker som ikke alltid selv kan komme til konserthuset: pasienter, pårørende og terapeuter.

I praksis foregår samarbeidet på to arenaer. Pasienter og terapeuter inviteres til Kilden for å oppleve prøver med Kristiansand Symfoniorkester i konsertsalen. Disse møtene kan inngå i et terapeutisk forløp, der musikken gir noe å lytte til, snakke om og arbeide videre med, også sammen med pårørende. Samtidig reiser musikere fra orkesteret én gang i måneden til sykehuset og spiller kammerkonsserter ved Klinikk for psykisk helse og Avdeling for barn og unges psykiske helse.

I lys av konferansetemaet «Musikkterapilandet?» presenterer vi samarbeidet som et lokalt eksempel på hvordan musikk, helse, behandling og omsorg kan møtes i praksis. Erfaringene våre er at levende musikk kan gi et avbrekk fra sykdom, uro og venting. Den kan åpne for minner, følelser, ro, samtaler og felles oppmerksomhet. For noen kan musikken bli et annet språk for erfaringer som er vanskelige å uttrykke med ord.

For musikerne kan møtene være sterke og utviklende. De spiller tett på mennesker i sårbare livssituasjoner, og må lytte til rommet, stemningen og menneskene som er til stede. Bidraget viser hvordan musikkens verdi kan oppstå i konkrete møter mellom kunstnerisk kvalitet, terapeutisk arbeid og menneskelig nærvær.

Referanser

NOU 2025: 7. (2025). Musikklandet: Flerstemt musikkpolitikk for framtiden. Kultur og likestillingsdepartementet. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2025-7/id3110550/>

Musikkterapi i praksis – erfaringer fra demensprosjekt i Stavanger kommune

(P) Presentasjon av praksiserfaringer

14.00-14.25, Spor 4a: Auditorium 10

Foredragsholdere

Isabelle Dalhaug, Stavanger kommune, isabelle.dalhaug@stavanger.kommune.no

Ruth Haslerud, Kompetansesenteret for demens, Stavanger kommune

Solveig Høivik, Blidensol sykehjem

Stina Palm, USHT Rogaland

Sammendrag

Hva kjennetegner det norske «musikkterapilandet» sett nedenfra – fra kommunal praksis, hverdagstjenester og møter med personer med demens og sammensatte behov?

Innlegget tar utgangspunkt i et pågående utviklings- og utprøvningsprosjekt i Stavanger kommune, der musikkterapi tilbys både hjemmeboende personer med demens og personer som bor på sykehjem eller i bofellesskap. Prosjektet springer ut av kommunens handlingsplan for personer med demens (2024–2027), hvor et sentralt tiltak er å prøve ut musikkterapi for hjemmeboende, med særlig vekt på brukarmedvirkning, støtte til pårørende og tilhørighet gjennom hele livet.

Bakgrunnen for satsingen er at flere personer med demens bor hjemme lengre, og behovet for kompenserende tiltak som kan bidra til trygghet, mestring og livskvalitet. Prosjektet kan også sees i sammenheng med reformen Bo trygt hjemme. Samtidig utforsker prosjektet hvordan musikkterapi kan integreres i kommunale tjenester på tvers av tjenestenivåer og faggrupper.

Presentasjonen bygger på praksiserfaringer fra musikkterapeutisk arbeid i samarbeid med helse- og omsorgspersonell og pårørende. Det belyses hvordan musikkterapi kan bidra til livskvalitet, relasjonsbygging, tilhørighet og regulering i hverdagen, både i private hjem og institusjonelle rammer. Videre diskuteres muligheter og utfordringer knyttet til organisering, tverrfaglig samarbeid, kompetanseforankring og overføringsverdi til ordinær drift.

Innlegget inviterer til refleksjon rundt hvordan lokale initiativ kan forstås som byggesteiner i det norske musikkterapilandet, og hvordan kommunale satsinger kan bidra til et mer inkluderende og bærekraftig demensomsorgstilbud.

Referanser

<https://www.stavanger.kommune.no/samfunnsutvikling/planer/temaplaner/demensplan/#10394>

Spor 4b – Musikkens skadepotensial

More Than a Soundtrack

(F) Presentasjon av forskning

14.35-15.00, Spor 4a: Auditorium 10

Foredragsholder

Megan Kovacs, Norges Musikkhøgskole, megank@nmh.no

Sammendrag

This qualitative observational study examines how charismatic Christian churches use music and the observable emotional and physical effects of the congregation. It examines collective behaviour, the dynamic between leaders and congregants, theological messages, and the motivations that attract and retain participants. Guiding questions include: What can music afford in this context, and does it lead the congregants and leadership into systems of limited thinking? The study emphasizes group dynamics over individual experiences, focussing on how leaders and musical elements shape emotions, behaviours, and beliefs. Music therapy and the church use music to regulate emotion and foster social bonding, involving the presence of a leader/expert. How can music therapists foster trust and use music as an intervention with people who have experienced similar situations as manipulative? How can they help religious trauma survivors critically engage with emotionally charged musical experiences and holistically use music to address their spiritual, emotional and social needs?

The main research question leading this study is: Can music be used to facilitate/regulate theological, emotional, and social aspects in charismatic church services? And if so, how?

Field notes from myself and two observers were analyzed collaboratively, and findings are presented in condensed narrative vignettes. Preliminary results reveal patterns of influence and group cohesion. The study highlights the powerful emotional and psychological effects of using music with intentional messaging. It aims to bring this awareness to music therapists and church leaders and urges them to ethically manage these experiences, while upholding individual autonomy even within group participation.